

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. V. Kulikauskas, M. I.C.

KATALIKAS -- MISTIŠKOJO KRISTAUS KŪNO NARYS

Šv. Povilas apaštalas savo laiške Korintiečiams rašo: "Ar jus nežinote, kad jūsių nariai yra bažnyčia Šventosios Dvasios, kuri yra jūmyse; Kurią jūs turite iš Dievo; ir jūs nesate vien savo nuosavybėje?" Kiek toliau vėl rašo: "Nes jūs esate pirkti didele kaina. Garbinkite ir nešiokite Dievą savo nariuose."

Šie žodžiai veikia pirmuosius krikščionis kaip kokia elektra. Jie saugojo savo kūnus nuo visokio nepadorumo ir viešai ir privačiai. Jie koiškilingiausiai laidojo mirusiųjų krikščionių kūnus. Jie tuos kūnus gerbė kaip buvusius Šv. Dvasios gyvenimus.

Jie užvedė gražius kapinynius, puošė kapus puikiais paminklais ne dėl puikybės, bet kad krikščionių kūnus laikė Kristaus Mištiškojo Kūno nariais ir Šv. Dvasios gyvenimais.

Krikščionys buvo visuomet priešingi ir šiandien Bažnyčia smerkia deginimą mirusiųjų tikinčiųjų kūno dėl tos pačios priežasties.

Ar mūs laikų katalikai gyvai atmena tuos šv. Povilo išsireiškimus, ar taiko juos savo kasdieniniame gyvenime?

Faktai labai daug prieš juos kalba.

Bloga. Netikęs dalykas, vienaip tikėti, kitaip gyventi.

Biaurūs Prasižengimai.

Šv. Povilas rašo: "Ar jūs nežinote, kad jūs kūnai yra Kristaus nariai? Ir kaip dabar? Imsiu Kristaus narius ir darysia juos paleistuvės nariais? Dieve, saugok. Ar jūs to nežinote, kad kas liečia paleistuvę, sudaro vieną kūną su ja?"

Šv. Povilas savo išsireiškimų nevynioja bovelnon. Jis rėžia tiesiog ir stačiai. Jis turėjo reikalą su pagonimis ir su naujai atsivertusiais iš pagonų. Jis jų negalėjo pagydyti minkštesniais vaistais. Jis davė jiems tokių, kurie galėjo pasiekti pačias širdies gelmes.

Lytiškųjų palaidumų dalykucse mūsų laikų civilizuoti žmonės ar nebus pralenkę pačius nekulturingiausius pagonis. Jei pagonys išteisinti paleistuvystėms išrado tam tikrus "dievus ir dieves," tai šių laikų "kulturingiausieji" išrado civilius šliubus ir divorsus ir divorsininkų naujus apsivedimus. Jie dar turi atsargoje daug kitokių "brangių" jų palaidiems lytiškiems geiduliams išradimų. Tik šalių valdžios dar drovisi jų legalizuoti.

Na, kad supagonėje, nukriksčionėje žmo nės save daro paleistuvių nariais, tai taip stebina, bet kad ir tikinčiųjų katalikų tarpe tos velniškos smalos netrūksta, tai labai liūdna.

O taip yra delto, kad savo kasdieniame gyvenime neprisimena sau nuolatės savo kasdieninės maldos "Tėve mūsų" reikalavimų ir dvasios ir neprisimena, kad jie "Kristaus kūno nariai."

Daug katalikų gyvena visiškai netekę savo katalikiškojo jausmo.

Imkime nekuriuos net gerus, pamaldžius katalikų tėvus. Štai sūnus arba duktė paėmė "civilį šliubą." Tėvai gerai žino, kad toks šliubas nėra pripažintas jų Bažnyčios, vadinasi, jų sūnus ar duktė gyvena paleistuvystėje, o tėvai, kartais net puikias vestuves tokiems iškelia. Geri kaimynai katalikai linksmynasi, kad tas jaunikaits ar mergina pradėjo paleistuvystės gyvenimą.

Arba vėl: sūnus arba duktė paėmė divorsą nuo tikros savo pačios, ar tikrojo vyro, ėmė šliubą pirmiau bažnyčioje, ir vėl civiliu šliubu sueina į naują susiporavimą. Tas jų naujas susiporavimas yra nuolatinė paleistuvystė, svetimoterystė, o štai jų katalikai tėvai juos priiminėja į savo namus ir vaišina kaip brangius svečius.

Kur gi čia katalikiškas jausmas ir susipratimas? Tokiems katalikų tėvų namų durys turėtų būti uždarytos, kol jie neatitaisys savo viešo papiktinančio ir palaido gyvenimo.

Kad pasaulinė valdžia pripažino divorsus ir priėmė civilius šliubus, tai tas nei kiek nereiškia, kad vis tiek, ar imsi šliubą civilį ar bažnytinį — prie savo parapijos kunigo.

Kuomet katalikai, paniekinę savo tikėjimo ir savo Bažnyčios reikalavimus, eina į viešą paleistuvavimą, dangstydamiesi civiliais šliubais, tuomet kiti katalikai privalo uždaryti jiems savo namų duris.

Lieka tik melstis už juos, darbuotis, kad jie susiprastų ir pasitaisytų, bet jokiū būdu nedraugauti su jais ir netoleruoti jų palaidumo.

LIETUVIŲ KUNIGŲ VIENYBĖS SEIMAS

Spalių 16 d. Marianapolio Kolegijoje, Thompson, Conn. prasidėjo kunigų Vienybės Seimas su pontifikalinėmis Mišiomis 10 val., kurias atnašavo J. E. vysk. T. Matulionis, asistuojant kunigams — Vasiui, Pankui, Dr. Konciui, Karaliui ir Jurui. Giedojo studentų choras. Pamokslą Vienybės reikalu pasakė pats svečias J. E. vyskupas.

Tuoju po Mišių kunigų pirmininkas kun. K. Vasys atidarė Seimą, atkalbėjęs J. E. vyskupui maldą. Seimą sveikino svečias vyskupas, Marijonai Tėvai, centralės organizacijos, vienuolijos ir laikraščių redakcijos.

Seimo prezidiumą sudarė: Garbės prezidiumą J. E. vyskupas T. Matulionis ir gerb. kun. K. Urbonavičius. Darbo prezidiumą sudarė pirmininkų kun. A. Bružas, M.S. ir sekret. kun. Kneizys. Rezoliucijų komisijon pakviesti — kun. J. Balkūnas, kun. S. Stonis ir kun. Pr. Juras.

Po pietų Centro Valdyba išdavė savo raportus. Taipgi pranešimus padarė Centralinių organizacijų Dvasios Vadai. Ilgą ir įspudingą kalbą pasakė J. E. vysk. T. Matulionis. Organizacijų reikalais plačiai kalbėjo pirm. kun. K. Vasys.

Dienotvarkėje paliesta buvo svarbiausi religiniai ir visuomeniniai reikalai, kurių klausimais išnešta 15 rezoliucijų. Seime dalyvavo 40 dvasiškių. Naują Centro Valdybą sudaro: pirm. kun. Karalius, sekr. kun. P. Juras ir išd. kun. M. Pankus. Seimas baigėsi 6 val. vakare.

Tą vačią dieną įvyko "Motinėls" draugijos seimelis. Naujon Centro valdybūn išrinkti: kun. dr. Končius — Mt. Carmel, Pa., pirm., kun. J. Balkūnas, Maspeth, N.Y. — rašt. ir kun. N. Pakalnis, Brooklyn, N.Y., išd.

Buvo tikimasi Kunigų Vienybės seime sustatyti J. E. vyskupui Matulionui maršrutą, pagal kurią J. E. galėtų aplankyti šios šalies lietuvių parapijas. Seime nutarta, jog Marianapolio kolegijos vadovybė sustatys šį maršrutą.

XXIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

XXIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ
arbaKetvirtoje Viešpaties Dienoje Po Trijų
Karalių

Evangelija

Mato 8, 23-27.

NUO metu Jėzus įžengė į laivelį, ir jo mokytiniai sekė jį. Bet štai, jūroje pakilo taip didelė audra, kad laivelis buvo bangų apipiltas; jis gi miegojo. Jo mokytiniai priėjo prie jo ir pažadino jį sakdami: Viešpatie, gelbėk mus, žūname. Jėzus jiems tarė: Kodel esate bailūs jūs, žmonės menko tikėjimo? Po to atsikėlęs, jis davė paliepiamą vėjams ir jūrai, ir pasida-

Lekcija

Rom. 13, 8-10.

ROLIAI: Niekam nieko kita nebūkite skolingi, kaip tik kad kits kitą mylėtumėte; nes kas artimą myli, tas įvykino įstatymą. Nes įsakymai: Nesvetimoteriauk, neužmušk, nevogk, neliudyk melagingai, negeisk ir kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu: Mylėk savo artimą kaip pats save. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi, įstatymo įvedimas yra meilė.

rė didelė tyla. Žmonės gi stebėjosi ir sakė: Kas gi jisai yra, kad vėjai ir jūra jo klauso?

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDYJE MIRŠTANTIEJI NESITIKĖTA MIRTIMI

Bendroji Lapkričio mėnesiui 1934 Intencija,
kurią paskyrė Šventasis Tėvas Pijus XI

Labai gerai suprantama, kad mirties valanda yra viso mūsų gyvenimo svarbiausioji, nes sielos stovis tame momente neatšaukiamai ir amžinai nuliame jos būsimąjį paskyrimą. Todėl gi, meilė ir uolumas privalo mus paskatinti karštai melstis už visus miršančiuosius, kad Dievas suteiktų jiems kiekvieną specialę malonę, kurios jie tame kritiškame momente yra reikalingi, nes kokia mirtimi mirs, tokia bus jų ir amžinastis, laiminga, amžinai su Dievu gyventi, ar nelaiminga, amžinai būt nuo Jo atmestiems.

Tačiau, tie, kurie miršta nesitikėta mirtimi ypatingai mūsų maldų yra reikalingi. Uolieji krikščionys, būdami Dievo malonės stovyje, išpažįsta, kad mes "nežinome nė dienos nė valandos," visuomet yra pasiruošę Dievo pašaukimui, ir jiems mirtis pilnai nėra nesitikėta. Kiti, ligos ar nepaprasto nuotikio įspėti, supranta, kad jų mirties valanda prisiartina ir turi užtektinai laiko, jei jie nori, susitaikinti su teisingiausiuoju Dievu. Tačiau, daugeliui, kurie gyvena neatsižvelgdami į Dievą arba tyčiojasi iš Jo nustatytos tvarkos ir laužo be atodairios Jo įsakymus, mirtis ateina netikėtai ir nelauktinai, ir užklumpa neprisirėngusius.

Už visus miršančiuosius privalome siųsti Aukščiausiam nuoširdžias maldas ir maldauti laimingos mirties malonės, bet ypatinga šio mėnesio intencija melsti Dievo pasigailėjimo, Jo specialės malonės tiems, kurie miršta nesitikėta mirtimi, ypač tiems, kurie visai nepasiruošę. Melskimės, kad Dievas duotų jiems paskutinę progą mirti kaip Jo prieteliai — gauti kunigo išrišimą iš nuodėmių, ar padaryti tobulo gailesčio aktą, ar, jei būtų reikalas, galutinai būti nusiteikusiai pasivedant Jo valiai ir maldauti, kad Jis suteiktų jiems malonę įgyti troškimo krikštą.

Mus verčia melstis Dievo ir artimo meilė, nes visi žmonės yra sutverti Dievo paveikslu ir panašumu, turintieji nemirtingą, protingą ir laisvą sielą, visi yra skirti kitados būti amžinai su Dievu dangaus garbėje, visi yra mūsų mylimiausiojo Išganytojo Švenčiausiojo Krauju atpirkti ir visi yra mūsų broliai bei seserys Dievuje. Melskimės už miršančiuosius nesitikėta mirtimi pamaldžiai, maldaudami gailestingiausiojo Dievo, kad jiems suteikti laimingą mirtį, o jie patekę dangun, rūpintis atsilyginti mums čia gyvenantiems ant žemės jų geradariams, maldaus savo Viešpaties, kad ir mums duotų laimingą mirtį ir amžiną laimę danguje.

Melskimės už ūma mirtimi miršančiuosius nuoširdžiai ir dažnai, kaip tik galime, klausykime Šventasias Mišias, kuriose Patysai pasaulio Atpirkėjas aukojasi savo Dangiškajam Tėvui, permaldaudamas Jį, ir jas aukokime už juos. Rūpinkimės, Dievo malonei padedant, vertai ir dažnai priimti Šv. Komunijoje Patį Jėzų, visų malonių Davėją ir aukoti už miršančiuosius. Apvairščiokime Kryžiaus Kelius, dievobaimingai apmąstinėdami Išganytojo kančias bei mirtį ir paaukokime už miršančiuosius. Pamaldžiai kalbėkime šventąjį Rožančių, rodydami Marijai savo karštą meilę ir visišką pasivedimą Jos globai, ir maldaukime mūsų geriausios Motinos, laimingos mirties Glo-

bėjos išprašyti nesitikėta mirtimi mirštantiesiems laimingą mirtį. Karštai maldaukime Šventąjį Juozapą, Marijos Sužieduotinį, visos Katalikų Bažnyčios ir laiminges mirties Globėją, kad Jis iš dangaus pažvelgtų į ūma mirtimi mirštančiuosius ir išprašytų laimingą mirtį. Taip pat maldaukime visų šventųjų ir dangaus angelų teikti pagelbą mirštantiesiems.

* * *

ŠV. GREGORIUS, STEBŪKLADARIS

Lapkričio mėnesiui Globėjas

Šv. Gregoriaus, stebūkladario šventė pripuola lapkričio 17 d. Jis buvo atsižymėjęs mokslu, iškalba ir stebūklų darymu. Pats būdamas dar pagoniu ir gyvendamas tarp sugedusios pagonijos, pasižymėjo nekaltybe ir buvo sektinas skaištaus, doros gyvenimo pavyzdys. Jis susipažinęs su garsiu Bažnyčios rašytoju Origenu Kezarijoje, priėmė Kristaus mokslą, tapo krikščioniu, ir nekuri laiką gyveno nusišalinime.

Šv. Gregorius būdamas didelio mokslo ir aukštos dorovės vyras, išvėstas kunigu ir Naujosios Kezarijos vyskupu, nenuilstamai darbavosi Kristaus mokslo skleidime ir pagonių atvertime. Dievas laimino jo krikščionišką, uolų darbą savo ypatingomis malonėmis, ypač didelių stebūklų darymu, iš ko, ir gavo stebūkladario vardą.

Sakoma, jo mirties valandai prisiartinus, jis paklausė, kiek dar yra mieste pagonių? Jam buvo atsakyta, kad jo valdomoje vyskupijoje yra tik penkiolika pagonių. Jis karštai dėkojo Dievui už taip didelę malonę, nes kuomet jis paėmė ganytojavimo pareigą, buvo tik septyniolika krikščionių.

Jis labai džiaugėsi ir buvo pripildytas dideliu suraminimu sužinojęs, kad iš jo avelių, laike Decijaus persekiojime, nėviena neatsižadėjo tikėjimo. Visi krikščionys ištvėrė tikrame tikėjime, noriai mirė už Kristų ir Jo mokslą. Jis pilnas dorybių ir gerų darbų, mirė 270 m.

MALDOS APAŠTALAVIMO SKLEIDĖJAMS

Lapkritis -- 1934

Brangieji Skleidėjai:

Liūdnų lapkričio dienų bėgyje, kuomet augalų, gėlių metinė mirtis primena mums, mūsų pačių gyvenimo pabaigą, Šventoji Bažnyčia, mūsų Motina, išmintingai kreipia mūsų atidą anapus karsto, į tuos, kurie jau baigė Dievo prietelystėje šį gyvenimą. Bažnyčia ragina mus džiaugtis su šventaisiais danguje linksminančiais ir savo maldomis gelbėti sielas skastykloje kenčiančias.

Visų Šventųjų šventėje mes linksminamės visų palaimintųjų danguje garbe, ypač tų, kurie neturi specialės nuosavos šventės. Šie Kristaus "nežinomieji kareiviai" yra užsitarnavę mūsų pagarbą ir godonę; jie, taipgi, privalo būt mums paragintojais kantrybėje nešti šios žemės vargus ir dėti visas pastangas laimėjimui dangaus. Nors juos Bažnyčia niekuomet nekanonizavo, ir net jų vardai nėra mums žinomi, tačiau jie yra tikrieji Šventieji, jau džiaugiasi amžina danguje laime, kurią mes taip pat tikimės įgyti. Jų prisiminimas privalo mus galingai raginti Dievui tarnauti. Po Visų Šventųjų šventės, pirmutinė diena, ir net visas lapkričio mėnuo pašvęstas gelbėti šventasias Sielas iš skastyklos. Jos mirė malonės stovyje ir amžinai išganytos, tačiau jos privalo atlyginti laikinos baumės skolą Dievo teisingumui pirm įėjimo danguje. Jų daugybė yra mūsų giminės ir prieteliai. Kitos, be abejo, yra visų žemės gyventojų apleistos ir užmirštos, tačiau, jos yra Dievo prieteliai, ir jas reik atsiminti savo maldomis ir gerais darbais.

Nebus pro šalį, Brangieji Skleidėjai, priminti savo kuopėlės nariams, kad Visų Šventųjų diena yra įsakyta šventė, kurioje kiekvienas atėjęs į protą ir galintis katalikas privalo išklausti bent vienas Šv. Mišias, ir lapkričio mėn. bėgyje pavesti jų maldoms bei geriems darbams sielas skastykloje esančias. Kadangi Visų Šventųjų šventė pripuola pirmą lapkričio penktadienį, tai reikės įtemtinai raginti savo bendradarbius, kad išklaustytų bent vienas Šv. Mišias.

šias tą dieną ir priimtų Šv. Komuniją. Taip pat patarkite jiems, kad ši mėnesį, jei galima, kasdien klausytų Mišias ir priimtų Šv. Komuniją ir paaukotų skastykloje sieloms.

Pamaldumas tikintiesiems ši pasaulį apleidusiems yra artimai susirišęs dievobaimingas maldos pratimas mirštantiesiems. Tas yra tikrai apaštališkas darbas. Apskaičioma, kad visame pasaulyje, kiekvieną dieną, miršta žmonių šimtas penkios dešimtys tūkstančių, todėl privalome išgastauti, kad jų daugelis nėra tinkamai pasiruošę stoti prieš Dievo teismo triūnolą. Tai tikras artimo meilės ir uolumo aktas karštai melstis už visus mirštančiuosius ir maldauti Dievą, kad suteiktų jiems šiuose paskutiniuose svarbiausiuose momentuose specialę, reikalingą pagelbą mirti Dievo malonėje.

Bendroji lapkričio mėnesiui intencija, „*Tie, kurie Miršta Netikėta Mirtimi,*“ ypatingai skatina mus gelbėti tiems, kuriuos negailestingoji mirtis kerta, mažai, ar visai neįspėdama. Be abejonės, jų daugelis tikėjosi prieš mirtį susitaikinti su Dievu. Dabar jie neturi progos atlikti gerą išpažintį, ar grįžti į tikrą Kristaus Bažnyčią, prie kurios jie kitados prigulėjo. Šiuose atsitikimuose, tai tik, nepaprasta Dievo malonė gali pagelbėti jiems.

Gerbiemieji Skleidėjai, būtų labai pagirtinas ir misijonieriškas darbas, kad prisidėti prie išplatinimo savaitraščio „*Kristaus Karaliaus Laivas,*“ kurs skleidžia Jėzų ir Marijos Švenčiausios Širdims pamaldumą. Jūs patys, be abejo, esate užsisakę jį ir noriai skaitote, nes randate jame naudingų, reikalingų ir malonių skaitymėlių bei žinelių žmogaus gyvenime, tačiau, jei savo uolumu pasidarbuotute kitus įtraukti jį užsirašyti ir tapti nuolatiniais skaitytojais, tai atliktumet kilnų artimo meilės darbą ir būtumėte gerų laikraščių platinimo misijonieriai. Garbus Maldos Apaštalavimo Skleidėjau, pabandyk ši mėnesį didesnei Dievo garbei ir visuomenės gerovei daugiau pasidarbuoti įgydamas nors vieną, kitą „*Kristaus Karaliaus Laivo*“ skaitytoją. Tiesa, garbingieji darbai daugiau reikalauja mūsų pasiaukojimo, tačiau ir vaisiai būva gausūs, Dievui malonūs ir mums išga-

20 TAUTŲ PRAŠO TAIKOS

100,000 maldininkų Lurde

Rugsėjo mėn. pabaigoj suvažiavo į Lurdą 100,000 žmonių prašyti Taikos Karalienės taikos pasauliui, nes Europos dangus niaukiasi baisiam karui.

30,000 kare dalyvavusių vyrų iš 20 tautų nuoširdžioj maldoj klausė šv. Mišių. Rikiuotų vyrų buvo 60,000; jie pripildė didžiulę aikštę ties šv. Rožančiaus bažnyčia. Moterys, vaikai, kaip akys užmato, apstojo visą apylinkę. Buvo didelis susikimšimas net Kryžiaus Kelių kalne.

Vyrai katalikai šimtais ir tūkstančiais ėjo prie šv. Komunijos. 14 arkivyskupų ir vyskupų dvi valandas dalino Švenčiausiąjį vieniems vyrams. Šv. Komuniją priėmė per 30,000 vyrų viena diena, tose pat iškilmes.

Du lakūnai atskrido iš Anglijos; pasveikino Nekaltąjį Prasidejimą ir apipylė vyrų minias gėlėmis. Pagerbę Švč. Mariją, grįžo drasuoliai į Angliją.

Oficialiai buvo pripažinta karių atstovybės iš Prancūzijos, Anglijos, Airijos, Belgijos, Italijos, Vokietijos, Luksemburgo, Čekoslovakijos, Vengrijos, Austrijos, Lenkijos, Kanados, Jungt. Am. Valstybių, Jugoslavijos, Egipto, Annamo, Estijos, Bulgarijos, Rununijos ir Portugalijos. Pavienių maldininkų buvo iš Naujos Zelandijos, Jamaikos ir kitų kraštų.

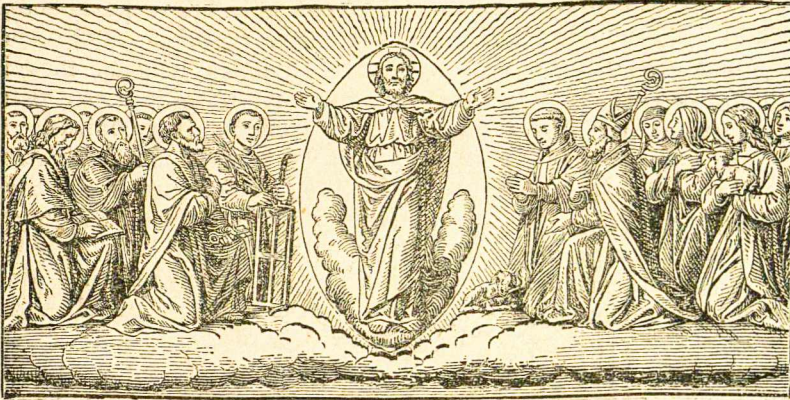
— Meksikos raudonoji vyriausybė atnaujino kovą prieš Bažnyčią ir krašto gyventojus katalikus, kurie protestuoja prieš mokyklų socialistinimą.

Šio krašto arkivyskupas Paskualis Diaz paskelbė tikintiesiems ganytojišką laišką. Smerkia mokyklų socialistinimo darbą ir išaiškina, kaip į tai atsineša Katalikų Bažnyčia. Vyriausybės agentai pasiūstį paimti arkivyskupą. Ją nerado; nežinia kur slepiasi.

ningi bei nuopelningi. Dirbkime gerus darbus, Dievo palaima lydės juos.

Specialė Misijų Intencija

Tolimų Rytų Misijos

VISŲ ŠVENTŪJŲ ŠVENTĖ

VISŲ ŠVENTŲ ŠVENTĖJE

E V A N G E L I J A

Mato 5, 1-12.

ANUO metu Jėzus, matydamas minias, užėjo ant kalno ir, kuomet atsisėdo, prie jo prisiartinio jojo mokytiniai. Atvėręs savo burną, jis mokė juos, sakydamas: Palaiminti beturčiai dvasioje, nes jų dangaus karalystė. Palaimintieji romieji, nes jie paveldės žemę. Palaiminti, kurie liūdi, nes jie bus paguosti. Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teisybės, nes jie bus pasotinti. Palaiminti, gailestingieji, nes jie laimės gailestingumo. Palaiminti nesuteptos širdies, nes jie matys Dievą. Palaiminti taikieji, nes juos vadins Dievo vaikais. Palaiminti, kurie persekiojami, del teisybės, nes jų dangaus karalystė. Palaiminti, kuomet jums piktžodžioja ir persekioja jus, ir meluodami sako visa pikta prieš jus del manęs. Džiaugkitės ir linksmitės, nes jūsų užmokesnis danguje. Nes taip persekiojo pranašus, kurie buvo pirm jūsų.

Išteigimas. Visų Šventųjų šventė, kurią Bažnyčia kiekvieną metų iškilmingai švenčia, turi sekančią kilmę: Pagonių valdovams viešpataujant, buvo pastatyta šventovė vadinama Pantheon ir pavesta visų pagonišku dievaičių tarnybai ir pagarbai. Žlugus pagonijai, krikščionys užvaldė šią šventovę, ir Popiežius Bonifacas IV., 607 metais, ją pavadė Švč. Panelės Marijos ir visų šventųjų garbei ir sudėjo joje kanki-

nių relikvijų kiekį. Ir nuo to laiko Visų Šventųjų šventė kas metas buvo švenčiama Romoje, ir šis visiems šventiesiems pamaldumas pasiekė Pranciją, ir pamažį visą Bažnyčią po visą pasaulį. Popiežius Sikstus IV., 1480 metais, Visų Šventųjų šventei suteikė oktavos garbę — aštuonių dienų paminėjimą. Bažnyčia šią šventę kas metas švenčia pirmą lapkričio dieną priminti mus prisiartinančią bažnytinio meto pabaigą ir paraginti mus į šventumą bei uoliai Dievo malonių naudojimą. mes, taip pat, kitados viešpatausime su Kristumi ir šventaisiais danguje.

Šventųjų laimė danguje. Mūsų Šventoji Motina Bažnyčia atidaro dangų Visų Šventųjų dienoje ir rodo mums Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, sėdintį amžinojo Dievo Tėvo dešinėje; šale Jo Marija, dangaus Karalienė, devyni angelų chorai ir nesuskaitoma šventųjų minia, apvilkti nekaltybės ir šventybės rūbais, laikydami savo rankose palmes, pergalės ženklą ant išganymo priešų, stovi ties Dievo sosto ir šaukia dideliu balsu: "Išganymas mūsų Dievui, sėdinčiam soste, ir Avinėliui." Kaip didelė laimė būti danguje! Kas gali apsakyti šventųjų laimę amžinai gyvenant danguje su Dievu, visokios laimės ir gėrybės versme? Kas gali įsivaizduoti dangaus laimės grožybes ir amžiną ramybės džiaugsmą? Kas gali suprasti laimę gyventi su Dievo angelais ir šventaisiais! Kaip didelę laimę jaučia kiekviena siela patekus dangun, turėdama savyje me laimingi ir garbingi, nes taip pat pri-

valome atsiekti tą laimę, nes Dievo yra to-
kia valia, kad visi mes būtume išganyti.

Mes privalome būt šventi, nes Dievas mums įsako: "Būkite šventi, kadangi Aš esu šventas." Mes galime būt šventi, nes Dievas stiprina mūsų silpnumą. "Aš visa galiu tame, kurs mane stiprina." Tiesa, tapti šventuoju, daug privalome iš mūsų pusės pridėti darbą ir pastangų, kad galėtume Kristaus nurodytu, siauru, erškėčiųuo-
tu keliu kelianti į dangų, tačiau galime eiti ir tapti šventais. Taip yra sunku, bet galima. Jei mes turime palinkimą į dorybę, nieks mūs geriau nepatrauks, kaip pavyzdys. Dievas mūsų padaršinimui siekti tobulybės pažadino žmones kiekviename amžiuje atsižymėjusius šventumu, kad pasaulis žinotų ką žmogus gali gelbstant Dievo malonei. Tačiau, gyvenančiųjų ant žemės dorybės yra netobulos, Bažnyčia stato prieš mūsų akis palaimintųjų dorybes, kurių šventumas yra neužginčijamas, nes Dievas jau juos apvainikavo garbe. Jie yra apvalyti ar atgailos ar meilės ugnimi, ir taip apvalyti, pašvesti ir nesutepti įėjo į Viešpaties linksmybę. Kurių gyvenimas geriau mums patinka ir yra panašus mūsų gyvenimui, Bažnyčia atidengia uždangą, kuri slepia dangiškąjį rojų ir parodo visiems ir kiekvienam, kad tas šventasis ar toji šventoji turėjo tuos pačius bandymus ir tas pačias sunkenybes kaip ir mes, ir vienok pergalėjo jas, ir taip jų pavyzdžiu mokina mus daryti kaip jie darė.

Šv. Jonas Apreiškime parodo mums dangų, kuriame nesuskaitoma visokio amžiaus, lyties ir sąlygos šventųjų minia neapsakomoje laimėje garbina Triasmenį Dievą. Danguje linksmynasi nekaltieji Erodo įžudytieji vaikeliai, šv. Steponas, pirmasis krikščioniškojo pasaulio kankinys, šv. Petras, Kristaus Bažnyčios ant žemės galva, pauos, našlės, daktarai, tikėjimo išpažintojai, ūkininkai ir karaliai, piemenėliai ir kariai, vaikeliai ir Seno Įstatymo patriarkai. Kas gali visus juos išvardinti? Dangus yra visų tikinčiųjų tėviškė ir namai. Danguje yra ne tik šio pasaulio vargšai, bet taip pat turtingieji; ne tik kankiniai, bet taip pat tie, kurie gyveno šventoje, tylioje kantrybėje; ne tik prispaustieji ir paniekintieji, bet

taip pat karaliai ir karalienės, kurie savo skeptras ir vainikus guldė prie Avinėlio kojų. Kiekvienas luomas, kiekvienu tauta ir giminė turi teisę ir tiesą patekti į dangų. Dievo išmintis ir apvaizda pašventė kiekvieną gyvenimo luomą; kiekvienas gali įgyti tikslą, kuris jam yra skirtas, nes, kaip Dievas tvarinijoje įsakė augalams išduoti vaisių pagal savo rūšį, taip atgimime Jis įsakė visiems krikščionims duoti gerą vaisių, gerus darbus, pagal kiekvieno pašaukimą.

Visi esame paskirti kitados būti dangiškioje laimėje, tačiau ne visi esame pašaukti į tą patį šventumo laipsnį, nes kaip žvaigždė skiriasi garbe nuo žvaigždės, taip vieno krikščionio gyvenimas skiriasi nuo kito. Mūsų Tėvo namuose yra daugelis buveinių. Yra sielos, kurias Dievas ypatinga malone atitraukia nuo visų žemiškų daiktų meilės, ir jos lengvai pasiekia tobulybės aukštumą, bet yra kitos, kurios skirtos užsiimti įvairiais pasauliniais reikalais, jos eina pamazi, tačiau tikrai tobulybės keliu, sielos silpnos, tačiau nusižeminę ir ištikmos Dievo malonei. Pirmieji, kaip ereliai, savo dorybės jėga aukštai skrenda virš debesų ir žiūri į Teisingumo Saulę; pastarieji apgailėdami savo netobulybes, lekia, kaip balandžiai, tik virš žemės ir įgija siekiamą tobulybę, kuri sutinka su jo gyvenimo luomu. Tas reiškia, kad mes ne tik privalome būt šventi, bet taip pat galime būt šventi, kadangi Dievas mus silpnus stiprina, kadangi tiek daug nukeliavo pirm mūsų į dangų, ir be to, kadangi nieko iš mūsų nereikalaujama kaip būti ištikimais mažuose daiktuose ir sąžiningai išpildyti mūsų gyvenime atsakomingas užduoties pareigas.

Mes privalome ir galime būt šventi, tik turime rūpestingai darbuotis laimėjimui nemirtingą garbės vainiką. Dievas paskyrė, kad mes kentėjimais ir gerais darbais įgytume dangaus laimę paruoštą mums nuo pasaulio pradžios. Kristus sako, kas nori būti Jo mokytinis, lai atsižada savęs, teima savo kryžių ir seka Jį *Atsižadėjęs savęs*, reik drausmėj laikyti kūno ir visus nuodėmingus pageidimus, pažeboti savo jautulius ir nuolatos atmesti visa tai kas yra gyvąjį Dievo paveikslą ir matydama to pa-

veikslo skaidumą, degte dega Dievo meile ir su visais šventaisiais amžinai vienijasi dangiškoje laimėje.

Kristaus žodžiai išsipildė šventuosiuose: "Džiaukitės ir linksminkitės, nes jūsų užmokestis yra gausus danguje." Nė vienas gyvenančiųjų ant žemės nepajėgia aprašyti ar apsaityti džiaugsmą, kurį patiria šventieji danguje. Dievas nušluostė nuo jų akių kiekvieną ašarą, jie yra laisvi nuo šio gyvenimo liūdėsio, dejavimo, šauksmo, skausmo, sielvarto ir niekuomet daugiau nebe mirs, bet amžinai dangiškoje laimėje gyvena. — Apr. 21, 4. Šventieji yra artimiausioje vienybėje su Dievu ir džiaugiasi ta laime, kurią šv. Povilas Apaštalas aprašo žodžiais: "Ko akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, Dievas prirėngė tiems, kurie Jį myli." — 1 Kor. 2, 9. Šis džiaugsmas, ši laimė tesės amžinai, be sustojimo, taip ilgai kaip Dievas yra Dievu. Kaip neįkainojama laimė danguje ir kaip mūsų broliai ir seserys yra ja nuodėminga ir kas veda į nuodėmę. *Paėmimas savo kryžiaus*, tai pra, priimti linksmi visus kentėjimus ir vargus, kuriuos gauname iš Dievo rankos, nes jie yra malonės, kurios užves mus ant išganymo kelio, stiprėti gerame, atsilyginti laikiną bausmę užtrauktą mūsų nuodėmėmis ir padidinti mūsų garbę danguje. *Kristaus sekimas*. Tvirtai laikytis tikėjimo, turėti Dievo ir artimo meilę ir parodyti juos nuolatine veiklia krikščioniškų dorybių ir gerų darbų lavyba. Ir jei šavęs atsižadėjimas, prisimarinimas, savo kryžiaus nešimas ir Kristaus sekimas sutiktų kėblumus, nenustokime drąsos, nes Dievas su mumis, Jis suteiks reikalingą malonę nugalėti kliūtis. Dirbkime, grunkimės ir ketėkime ant žemės kaip šventieji darydavo, tad kitados linksmimsimės su jais danguje.

— Spalių 14 d. iškilmingomis pontifikalinėmis mišiomis, pamaldomis ir milžiniška procesija užsibaigė 32-sis tarptautinis Eukaristinis Kongresas, Buene Aires, Argentinoje.

Šv. Tėvas pasakė pamokslą per radio iš Vatikano šimtams tūkstančių žmonių dalyvaujantiems Eucharistiniame Kongrese. Po pamokslo šv. Tėvas palaimino Eucharistinio Kongreso dalyvius

ROŽANČIUS -- MANO TURTAS

III

Rožančius pagelbsti taip kūno reikaluose kaip ir dvasios pavojuose. Tūkstančius knygų galima parašyti apie stebėtiną Rožančiaus Karalienės apsaugą. Beabėjo, ne vienas kareivis paskutiniam karė buvo apsaugotas ir išliko gyvas per Rožančiaus galybę. Karo metu, šventojo Rožančiaus Karalienė įrodė savo galingą, motinišką apsaugojimą.

Vienoj katalikiškos parapijos bažnyčioj Mumerstadte, Reino provincijoje, yra begalo gražus Švč. Panelės Marijos su kūdikėliu Jėzumi paveikslas. Du patrankos šūviu kaba šalia Mūsų Motinos altoriaus kaip pažadėta auka. Sykį priešas artinosi bombarduoti miestelį, kuris buvo pastiprintas dviguba siena. Patrankos buvo sustatytos ant gretimų kalnelių, ir ver ištiesą dieną šūviai buvo taikomi į šį kaimelį. Šv. Rožančiaus brolijos nariai, gresiančiam pavojui, padarė procesiją savo Globėjos ir Apgynėjos garbei. Kaip pamaldžiai jie turėjo kalbėti rožančių, kurių balsai susiliejo su patrankų triukšmu! Veiki ir pasekminga pagelba buvo reikalinga, kad išgelbėjus vietinius gyventojus nuo mirties ir sunaikinimo.

Staiga, Marija, Dangaus Karalienė pasirodė skaisčiam žibėjime. Ji buvo baltai apsirėdžiusi, mėlynu ploščiumi. Ūmai patrankų griausmas nutyla. Kareiviai, kurie kovėčiomis buvo bežengią per sieną, traukiasi atgal ir lyg kokios paslaptingos ir baisios galybės atmušti, išbėgioja. Taip greit buvo tie užpuolikai išblaškyti, kad ant rytojaus nė vienas priešo kareivis nebuvo matomas keleta mylių aplinkui.

Daugeliui mūsų, gyvenimas dažnai išrodo lyg nužėstas trisdešimts, keturiasdešimts ar penkiasdešimts metų karas. Priešų vadas, tai yra, mūsų vyraujanti yda su įvairiomis blogų norų, piktų pageidavimų ir pavojingų pagundų jėgomis, su kūno ir akių geidulių bei gyvenimo puikybės artillerija, žengia pirmyn prieš mūsų menkai

apsaugotą širdį, įtraukti ją į godumo pakurstymą, įpainioti ją į nuodėmę ir pagaliau, netikėtai ją užvaldyti. Laimingas tas, kuris šiame baisiame ir neviešodame susirėmime, turi galingų šalininkų; ypatingai gailestingoje mūsų Išganytojaus Širdyje ir neklįstančioje šventojo Ražančiaus Karalienės apsaugoje. Piktoji dvasia gazdinasi šiuo pamaldumu, ir daugelis niekuomet nebūtų praradę savo išganyto, jeigu būtų mąkėję šiuo ginklu apsiginti. Niekad nepamirškime, kad Ražančius pra raktas į dangų, neišsemiamas malonų, paguodos ir palaimų šaltinis; jis gamina valios žmones, gelbsti tūkstančiams dvasiškuose ir laikinio gyvenimo reikaluose, o ypač paskutinio merdėjimo kovoje.

Šeimyninis Rožančius.

Vadinamas šeimyninis Rožančiaus pamaldumas dar vis žydi nekurių katalikų žmonių tarpe. Kokių vaisių jie susilaukia! Kokių kilnių atminimus šis pamaldumas slėpia savyje! Kiek kartų šie nakties susirinkimų kalbėti Rožančių, atminimai, buvo lyg vadas, kelrodis, tamsiuose bei kebliuose vėlesnio gyvenimo keliuose!

Dieve duok, kad tikintieji tvirtai laikytųsi šio išganyto inkaro atėityje. Šeimynų galvoms pridera rūpintis, kad išlaikius neiškraipytą šį prakilnų paprotį. Kur jis apleistas ar negerbiamas, ten reikia jį be atidėlio jimo atgaivinti; kur jo niekad nesilaukta ten reikia būtinai įvesti. Namelis gali būti paprastas, bet jeigu jis yra pašvęstas vakariniu šeimos Rožančiaus kadyly, tuomet tampa Dievui brangesnis už karalių palocius.

Garsusis Paderhorn'o Vyskupas Martinas, štai ką užrašė prie mylimiausio savo pamaldumo, "O, kad galėčiau šviesos raidėmis atspausti šiuos žodžius širdyse tų kurie garbina Mariją. Mylėkite ir dievobaimingai kalbėkite švenčiausiąjį Rožančių! Išnagrinėkite šią prakilnią maldą, kasdien skaitykite šią neklįstančią išminties knygą; paaiškinkite savo vaikams ir visiems šeimynos nariams. Kiekvienas namelis panašiai palaimintas, tampa lyg Bažnyčios tvirtove, kariaujanti prieš nedorybės bei bedievystės užsimojimus. Nepaisant visų praga-

ro užpuolimų, katalikų tikėjimas šiuo ginklu bus užlaikytas krikščionių gyvenime."

1877 m. maldininkų audiencijos pabaigoj, Pius IX skatino visus klausytojus naudoti kasdieninį Rožančiaus kalbėjimą kaip tikrą priemonę malonių įgyjimui, "Kasdien kalbėkite bendrai Ražančių, savo namuose; tėvas, motina, sūnūs ir dukterys — visiems privalu išvien kalbėti šią paprastą, bet kilnią maldą, taip daugeliu malonių papuoštą. Pasinaudokite šiuo mano patarimu kaip paskutiniu ir branginkite jį kaip brangų atminimą."

Žmonių Breviorius.

Šiais laikais, Rožančius yra parankiausias pasauliečių dievotumu. Šis karolėlių kalbėjimas yra beveik tiek prasiplatinęs kaip tikėjimas.

Rožančius yra tikintiesiems tuom, kuomi breviorius kunigui. Pilname Rožančių yra kalbama šimtas penkias dešimts Sveika Marijų ir šiuo užvaduo jama šimtą penkias dešimts psalmių, kurios brevioriuje kalbamos. Tat, Rožančius yra žmonių breviorius.

Kaip breviorius yra kasdieninė kunigo pareiga, panašiai Rožančius turėtų būti pasaulionių kasdieninė maldą.

Kokia paguoda; jeigu šis pamaldumas būtų visuotinas — universalinis. Jeigu vaikais ar mergaitės nuolat nešiotųsi jį su savim ir kiekviena pasitaikusia proga kalbėtų. Gali kalbėti Rožančių važiuodami gatvėkariu, eidami gatve, sėdėdami pievose. Daug jaunuomenės kalba Rožančių eidami ir pareidami iš darbo. Rožančius netik pagudžia, bet ir apšviečia. Labai gerai daro tie, kurie suranda laiko valandėlę apmąstindami kalba Rožančių. Rožančius savyje yra apmąstymas. Yra tai tylus ir iškilmingas su Dievu ir Marija pašnekėsysis.

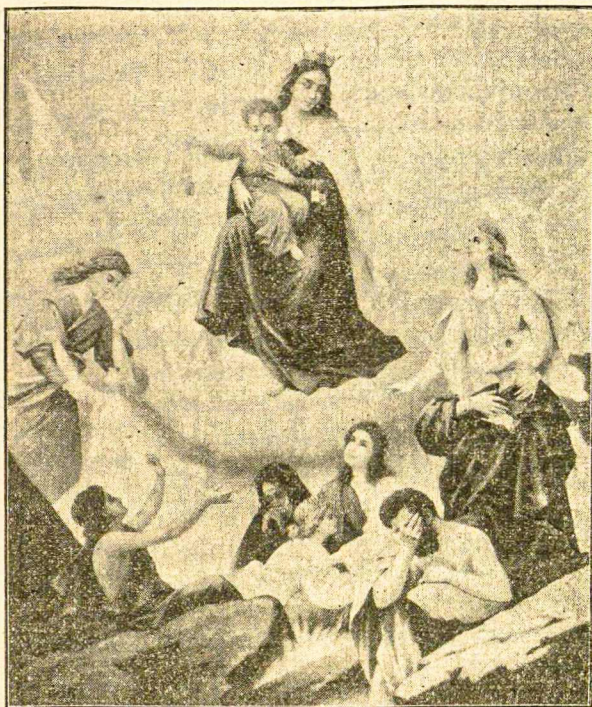
(Bus daugiau.)

Kuris užkemša ausis nenorėdamas varguolių skundų girdėti, tas irgi šauks, bet nebus išklaulytas. (Saliamonas.)

* * *

Žmogus tik tiek žmogus, kiek jis valios turi. (Šv. Augustinas).

UŽDŪŠINĖ DIENA

“Pasigailėkite manęs, pasigailėkite manęs, bent
jūs, mano prieteliai, nes Viešpaties ranka
ištiko manę.” (Jobo 19, 20).

Vienuliuko šimtmečio pirmoje pusėje, lapkričio 2 d., uždušinės dienos iškilmingasis ir viešasis pamaldas Bažnyčia įvedė. Bažnyčia uždušinėje dienoje ypatingu būdu gelbsti sieloms skaistykloje esančioms. Kaip vakarykščioje dienoje kariaujančioji Bažnyčia atidavė garbę triumfuojančiai Bažnyčiai danguje, taip uždušinėje dienoje savo maldomis bei gerais darbais rūpinasi, kodidžiausią sielų skaitlių perkelti iš skaistyklos į dangų.

Tikėjimo tiesa, kad yra skaistykla. Pagal mūsų tikėjimo, skaistykla yra vieta, kur sielos skirdamosi su šiuo pasauliu yra Dievo malonėje, bet nėra dar atsiteisusios Dievo teisybei savo laikinos bausmės skoly, užtrauktų savo nusikaltimais bei nuodėmėmis. Nuo pat pradžios, Bažnyčia visuomet meldėsi už sielas skaistykloje, pasiremdama tais Šv. Rašto žodžiais: “Šventa ir išganinga yra mintis, melstis už mirusius, kad būtų iš nuodėmių išliuosuoti. (Moch.

XII, 46). Turime daugelį raštų iš pirmųjų krikščionijos amžių, kuriuose mini maldas už sielas skaistykloje. Tačiau dar nebuvo paskirta diena, kurioje būtų atliktos viešosios, visuotinės ir iškilmingos pamaldos už sielas.

Tuo laiku gyveno Šv. Odilijonas, kuris buvo persiėmęs ypatinga meile dėl sielų skaistykloje kentančių. Datyres kokią didelę pagelbą suteikiamė sieloms, kuomet už jas meldžiamės, ir kaip Viešpats Dievas tai brangina, visuose savo Vienuolijos vienuolynuose paskyrė dieną, kurioje ypatingesniu būdu atsilaukėtų pamaldos už sielas esančias skaistykloje. Dieną pasirinko tuojau po Visų Šventųjų, idant per šventųjų užtarymą išliuosavus vargingas sielas ir padidinus dangiškųjų dvasių skaitlių. Po to netrukus, Popiežiai praplatino pamaldumą po visą krikščioniškąjį pasaulį. Kas gal būti geresnio, kaip nešimas pagelbos sieloms skaistykloje; parodykime arti-

mo meilę meldamėsi už jas, ir padėkime joms kogerčiausiai patekti dangun. Žinokime, kad tai yra Dievo išrinktieji, kurie netrukus linksminsis per nepabaigtus amžius danguje. Jos yra Kristaus tarnai, atpirkti Jo brangiausioju krauju, kurie dabar kenčia, bet atėjus laikui įeis į dangų ir prie Dievo užtars už tuos, kurie joms gelbėjo. Tai yra mūsų artimi giminės, gimdytojai, vaikai, prieteliai, geradėjai, seserys ir broliai, kurie laukia mūsų pagelbos, kurie tamsybėje širdingai prašo žodžiais: "Pasigailėkite manęs, pasigailėkite manęs, bent jūs mano prieteliai, nes Viešpaties ranka ištikio mane." (Jobo XIX, 20). Mano Tėve! Mano Motina! šaukia kūdikis, kurį tėvelis ir motina taip mylėjo, už kurį tiek ašarų po jo mirties išliejo, ar jūs mano prieteliai galite mane užmiršti? Gelbėkite mane! Galite man pagelbėti, jums nesunku aukoti už mane maldą, atlaikyti ar išklaustyti šv. Mišias, kad mane iš šių baisiai karštų liepsnų išvestumėt, ar bent jas sutrumpintų; gi negirdite mano aimanavimų ir neatjaučiate mano skausmų. O kaip labai kenčiu! Ar ankščiau ar vėliau ir jūs būsite šiame padėjime; jeigu tuomet būsiu danguje, melsiuosiu ir užtarysiu už jus, idant Viešpats jus Savo prieglobstyje greičiau teiktusi paimti. Mano sūneli. Mano dukrele! šaukia tėvas ar motina, paskendęs skaistyklės liepsnose, turėkite mielaširdystės tiems, kuriems daug kalti esate. Tegul mūsų dėjavimai pajudina jūsų širdį, pagelbėkite mus sunkiai kenčiančius. Nereikalaujame nuo jūsų nieko didelio: tiktai mielaširdingų darbų ir karštų maldų. Ką mums padarysite, tai jums Viešpats Dievas begyvenant ant žemės atsilygins, o po mirties atvers šviesų dangų.

Tokiais ir panašiais dūsavimais, Šv. Motina Bažnyčia, šios dienos apeigose, rūpinasi mums priminti ir pažadinti mūsų širdyse pasigailėjimo jausmą prie sielų skaistyklėje kenčiančių. Visos gėdulingos šv. Mišios laikomos už mirusiųjų sielas, ir Katapelis viduryje bažnyčios pastatytas, lai primena mums mūsų brangiausiuosius, kuriuos turime atsiminti.

Joki kentėjimai čia žemėje negali susilyginti su kentėjimais sielų skaistyklėje.

Viena trumpa valandėlė skaistyklės kentėjimų yra skaudesnė už didžiausį kentėjimą čia žemėje per keliasdešimt metų. Didžiausią skausmą sieloms skaistyklėje daro tas neišpasakytai didelis Dievo regėjimo troškimas; jeigu kas čia žemėje datirtų tokių jų elgėsi, staiga numirtų. Mielasis skaitytojai, gal tarp tų trokstančių sielų rasi ir tavo gimdytojus, brolius, seseris, prietelius, gimines ir geradėjus. Ir kas žino, gal dėlto jie tokių kentėjimų datiria, kad tave per daug mylėjo, gal dėlto, kad tau daugelį turtų paliko, kuriais dabar džiaugiesi ir gal neišmintingai naudojiesi. Neatsisakyk jiems parodyti pasigailėjimą kuomet jie yra reikalingi.

Štai, jos taip baisiai kankinamos. Šv. Raštas sako, jos privalo visiškai atsilyginti Dievo teisybei. Kaip apverktinas yra jų padėjimas. Jos jokios pagelbos sau negali duoti. Gi tu iš neapsakomos Dievo mielaširdystės, tiek daug pagelbos gali joms suteikti. Taigi, iš tos priežasties, nesigailėk nė maldų nė aukų. Kas gi, atsisakytų išliuosuoti paskutinį vaitojantį žmogų kalėjime, jeigu žinotų, kad už jį pasimeldęs arba tai intencijai kokį gerą darbą padaręs, suteiktų jam liuosybę. Kadangi taip yra lengva suteikti sieloms pagelba, jeigu joms tai nepadarytume, atvirai parodytumei neturi tikėjimo į šią tiesą, kad sielos kenčia skaistyklėje ir joms galima pagelbėti. Ištikro asmuo, kuris neatkreipia dėmesį į sielas skaistyklėje, parodytų, jog esąs visiškai išsižadėjęs meilės tiems, kuriems yra kaltas. Atsiminkime, brangieji, kad ką tiktai padarome dėl tų vargšių sielų, maldomis, maldelėmis ir gerais darbais, padarome didžiausią mielaširdystę joms, o taip pat ir sau gera darome. Tos sielos, kurios per mūsų maldas apturi amžiną laimę, neužmirš tų, kurie joms padėjo. Meilė ir dėkingumas danguje nėra užmiršta, bet priešingai reikale, šventieji mums gelbsti daug greičiau negu mes sieloms skaistyklėje.

Nors visi turime melstis už visus mirusius katalikus, kurie vienybėje su Bažnyčia gyvena, tačiau daug daugiau už savo tėvus, geradarius, kurie mirdami ypatingai to praše.

Žinok, Tamsta, kad Motina Bažnyčia skiria didelius atlaidus sieloms skaistyklėje — nuo Visų Šventų 12 val. vidurdienyje iki Visų Sielų Šventės vidurnakčio (per 36 val.) kiek sykių aplankysi Bažnyčią tiek sykių pelnysi sieloms visuotinius atlaidus. Sąlygos: gera išpažintis, verta komunija, intencija įgyti atlaidus ir bent šeši poteriai sukalbėti Šventojo Tėvo intencijai. Taigi, kuomet pasitaiko tokia gera proga įgyti sieloms skaistyklėje tiek daug nuopelnų, jas paliuosuojant iš kančių ir lydint į dangų, naudokimės šia malonių priemone, artiaukime mūsų mylimuosius į dangų ir kartu patys save.

Brolis V. G.

IŠKILMINGOS PAMALDOS AUŠROS VARTŲ BAŽNYČIOJE

Įvyko Ark. Matulevičiaus kūno perkėlimo proga

Spalių 25 d. Aušros Vartų bažnyčioje įvyko iškilmingos pamaldos minint Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus kūno perkėlimo iš Kauno bazilikos į Marijampolę. Iškilmingas šv. Mišias atnašavo d. g. kun. J. J. Jakaitis, M.I.C., Amerikos Marijonų provincijolas, asistuojant kun. A. Andriui, M.I.C., ir kun. P. Biskiui, M.I.C.

Marijonų Seminarijos rektorius d. g. kun. V. Kulikauskas, M.I.C., pasakė pamokslą, kuriame išaiškino priežastis, dėl ko perkeltas Arkivyskupo Matulevičiaus kūnas iš Kauno bazilikos į Marijampolę.

Laike šv. Mišių giedojo Marijonų Seminarijos klierikai. Nors jie pripratę giedoti mažoje kopytėlėje, bet jų balsas maloniai skambėjo ir pripildė Aušros Vartų bažnyčios plačias erdves. Westsaidiečiai ilgai atsimins šių jaunuolių gražias melodijas.

Presbiterijoje matėsi Marijonų Vienuolijos didis ir nuoširdus prietelis, kun. Ignacas Albavičius, Dievo Apvaizdos parapijos klebonas.

— Šv. Rožančiaus bažnyčioje Liurde dalyvavo 2,000 kunigų konferencijoje. Jie kalbėjo kardinolas Lienartis. Kunigai suvažiavo į Liurdą kartu su 20 tautų būv. kariais prašyti Taikos Karalienės pasauliui talkos.

SVEIKA MARIJA

Sveika Marija, malonės pilnoji,
Dangiško rojaus Rožė kvėpenčioji,
Žiedas dorybių, Lelija balčiausia
Žydi danguje prie Dievo arčiausia.

* * *

Viešpats su Tavim, Tu esi galinga,
Imk mus varguolius po globa meilinga!
O, Karalienė angelų ir žmonių
Atsiųsk iš dangaus mums Dievo malonių!

* * *

Tarpo moterių Tu esi pagirta,
Prie Dievo sosto Tau gyventi skirta,
Dvasios Švenčiausios esi numylėta,
Švieti kaip žvaigždė be kaltės pradėta.

* * *

Pagirtas Tavo švento iščiaus vaisius
Jėzus, mūs Vadas ir Karalius teisus,
Žūstančių žmonių gelbėt Kurs atėjo,
Savo gyvybę iš meilės padėjo.

* * *

Šventa Marija, be dėmės Tu balta,
Motina Dievo, Panelė nekalta,
Amžina garbe esi vainikuota,
Danguj ant žemės Tau galybė duota.

* * *

Melski už mumis, nes mes nusidėję
Vargų suspausti, dvasioj nusilpnėję,
Dievo teisybės mes nepermaldausim,
Jeigu nuo Tavęs pagalbos negausim.

* * *

Žinai kaip žiaurūs mūsų sielos priešai,
Kurie mus puola paslaptai ir viešai,
Suteik pagelbą toj sunkioj kovoje
Dabar ir mūsų mirties valandoje.

* * *

Jei mums padėsi, mes tikrai nežūsime,
Per amžių amžius Tau dėkingi būsim,
Dangišką laimę, tad, mes apturėsime,
Dievą ir Tave amžinai mylėsime. *A. P.*

Katalikų Pasaulyje

— Šventasis Tėvas paskelbė, kad Argentinos respublikoj sudaryta 6 naujos arkivyskupijos ir 10 naujų vyskupijų.

— Vatikanas pasiuntė galutinas sąlygas Vokietijai. Vatikano padaryto konkordato su Vokietijos vyriausybe vykdymas priklausys nuo vokiečių vyriausybės.

— Hawaii teritorijoj yra 123 katalikų bažnyčios ir koplyčios ir visa eilė katalikų mokslo ir kitų įstaigų. Dirba 55 kunigai, 73 broliai, 196 seserys ir 98 kateketai. Jų priešakyje yra vyskupas S. P. Alencastre, 58 m. amž. Vyskupas gyvena Honolulu mieste, nes čia pat katedra.

— Daneige, spalį 17 d. didelio išpūdzio sukėlė čia areštavus katalikų centro partijos vadą Behrendt, kurs kaltinamas išdaviškumu, kadangi turėjęs slaptus susiėkimus su kaimyniška valstybe.

— Spalių 20 d. nepaprastai iškilmingai pagerbtas miręs buv. Prancūzijos prezidentas R. Poincare. Gedulos pamaldos įvyko Notre Dame katedroje. Jo palaikai palaidojimui pasiūsti į Lorraine provincija.

— Salzburgo, Austrijos Arkivyskupas I. Rieder mirė. Jis buvo 76 metų amžiaus.

— Jo Emin. Kardinolas Mundelein sugrįžo Amerikon.

— 123 liuteronai Uvari, Indijoje priėmė Katalikų tikėjimą.

— Katalikų mokyklos J. Valstybėse sutaučia 300 milijonų dolerių kasmet.

— Daugelis Vienos socialistų atverčiami į Katalikų Tikėjimą išaiškinus jiems Po piežiaus "Quadragesimo Anno planą."

— 1,533 Jung. Valstybių misijonierai darbuojasi svetimuose šalyse. 1,006 kunigai misijonieriai yra Azijoje ir Okeanijoje, 69 Afrikoje ir 458 kitose abiejų Amerikų srityse.

— Naujausiuose angļu pašto ženkluose ir net pinigose yra matyti Šv. Jurgio paveikslas.

Amerikoje

THOMPSON, Conn. — Spalio mėn. 20 d., 1934 m. įvyko pirmasis spaudos sekcijos susirinkimas, kuriame buvo svarstoma daug svarbių dalykų. Antanas Mažukna iš Worcester, Mass. buvo vėl išrinktas šios sekcijos pirmininku. Vice-pirmininko ir sekretoriaus pareigos teko Antanui Dranginiui iš Cumbola, Penn. ir Jonui Jučikoniui iš Mt. Carmel, Penn. Po to gerb. kun. Vaš-

kevičius, M.I.C. trumpai pakalbėjo ir išaiškino spaudos jėgą ragindamas visus rašyti į įvairius laikraščius. Tuomet buvo išrinkti korespondentai įvairiems laikraščiams, lietuviškiems ir angliškiems.

— Naujoji Studentų Kp. Valdyba: Plenumo pirmininku buvo išrinktas Antanas Miciūnas, Chicago, Ill., vice-pirmininku Stasys Grafas, Pittsburg, Pa., ir sekretorium Julius Stankus, New York.

— Sporto sekcijos susirinkime Juozas Stanionis iš New Philadelphia, Pa., buvo išrinktas pirmininku. Pats pirmininkas labai pasižymėjo futbolo žaidime ir yra taipgi darbštus vedėjas sporto sekcijos dalykuose.

— J. E. Vyskupas Matulionis apsigyveno Marianapolio rūmuose ir čia bus jo centras iki grįš atgal į Lietuvą. Žinoma, studentams ir visiems gyventojams yra didelė garbė turėti tokį svečių jų tarpe ir jie naudojasi jo patarimais ir pamokinimais.

WATERBURY, Conn. — Šv. Vardo dr-ja, kurią kun. Gauronskis savo veikla taip stipriai ir augino, surengė išleistuves. Dalyvavo keli šimtai vyrų iš Šv. Vardo dr-jos. Gražias kalbas pasakė klebonas kun. Valantiejus, kun. Gauronskis, adv. Balanda, šerifas Jemišaitis, Jonas Kairys, prof. Aleksis ir kiti. Vakarėly suteikta kun. Gauronskiui ir dovanėlė pinigais.

Anglų spauda aprašė apie pastaras kunigų permainas ir apie kunigą Gauronski.

— Šiomis dienomis Waterbury lankėsi sunkiojo svorio kumštinkas waterburietis lietuvis Edvardas Juškus — Hogan.

— Lapkričio 21 d. prasidės parapijos bazaras.

DETROIT, Mich., Šv. Petro parapija. — Spalių 24 d. parapijos jaunimas surengė buceo party parapijos labui.

LOWELL, Mass. — Parapijos didysis choras rengia pramogą lapkričio 17 d. Gi mažasis rengia teatrą, kurį suvaidsinys paibaigj lapkričio m.

— Klebono kun. F. Strakausko sveikata eina vis geryn.

BROOKLYN, N. Y. — Karalienės Angelių parap. Choro metinis parengimas įvyko spalio 27 d. parap. salėje.

— Spalių 7 d. Šv. Rožančiaus dr-ja šventė savo 5 metų gyvavimo sukaktį. Bu-

vo surengta tam tinkama programa tų sukaktuvių paminėjimui.

MASPETH, N. Y. — Parapijos bazaras atnešė \$2,239.26 gryno pelno parap.

— Vietinė Šv. Vardo dr-ja dalyvavo šv. Vardo dr-jos eisenoje spalio 21 d.

— Šv. Rožančiaus dr-ja surengė "bunco party" spalio 21 d. parap. naudai.

ROCHESTER, N. Y. — Parapijos vakarieneje dalyvavo tiek žmonių, kad visi negalėjo prie stalų sutilpti. Su šia vakariene prasidėjo naujas darbas — statyti šv. Jurgio bažnyčią. Visi atsilankę džiaugėsi, kad jų svajonės jau realizuojasi. Vakariene buvo sujungta su Vilniaus gedulos paminėjimu. Pasakyta daug kalbų.

CLEVELAND, Ohio. — Lapkričio 18 d. šv. Jurgio parap. salėje bus vaidinama komedija "Amerika Party." Antroji dalybų koncertas, kurį išpildys šv. Jurgio parap. choras vadovaujant muz. V. Greičiui.

— Clevelando diecezijos vyskupas J. Sshrembs su savo sekretoriumi ir šioje diecezijoje katalikiškos akcijos vedėju, išvyko į Romą, padaryti pranešimų Šventajam Tėvui apie savo diecezijos katalikų reikalus.

BRADDOCK, Pa. — Spalio 19 d. šv. Izidoriaus parap. salėje buvo didelė bingo party parap. naudai.

— Spalio 21 d. Tretininkės ėjo "in corpore" prie Šv. Komunijos. Po šv. Mišių buvo konferencija ir susirinkimas.

DURYEA, Pa. — Šv. Juozapo parapijoje Tėvai Jėzuitai — kun. Mešlis ir kun. Aukštakalnis vedė šv. Misijas spalio 21 d. iki 23 d.

MINERS MILLS, Pa. — Spalio 21-23 dd. buvo keturdėšimtė šv. Pranciškaus bažnyčioje. Pamokslus pasakė kun. J. Kundreckas sekmadienio vakare, kun. V. Šimkonis pirmadienio vak., kun. J. K. Miliauskas antradienio vakare; pirmadienio ryte kun. J. Balusevičius; antradienio ryte kun. J. Auruskevičius.

PHILADELPHIA, Pa. — Spalio 7 d. įvyko naujos salės atidarymas su bankietų Lietuvių Amerikos Pašalpinio Klūbo. Buvo įžymių miesto kalbėtojų bei dvasiškių jų tarpe: kun. Ign. Valančius, šv. Kazimiero parap. klebonas ir kun. Dr. V. Martusevičius.

PITTSSTON, Pa. — Spalio 10 ta Lietuvių Piliėčių Klūbo salėje, šv. Kazimiero parap. didysis ir mažasis choras, įvertindamas savo mokytojo vedėjo muz. Juozo Kudirkos 10 metų darbuotės sukaktuves, surengė pagerbimo bankietą.

PITTSBURGH, Pa., Šv. Vincento parapija. — Spalio 13 d. gerb. kun. A. Milukas viešėjo paš kleboną

— Spalio 14 d. šv. Vardo dr-ja bendrai ėjo prie šv. Komunijos. Visą tą dieną šv. Sakramentas buvo išstatytas viešai adoracijai.

CHICAGO, Ill., Švč. Panelės Gimimo parapija. — Šv. Kazimiero Karalaičio dr-ja minėjo savo 20 metų gyvenimo sukaktuves spalio 28 d. Visi nariai tą dieną ėjo prie bendros šv. Komunijos. Tai dienai paruošta tam tinkama programa.

CHICAGO, Ill., ŠŠ. Petro ir Pauliaus parapija. — Parapijos paskutinis piknikas įvyko spalio 21 d. Vytauto parke.

CHICAGO, Ill., Visų Šventų parapija. — Spalio 21 d. Balčiūno salėje įvyko gražus koncertas, kurį atliko Visų Šventų parapijos choras, vadovaujant varg. J. Rakauskui.

CHICAGO, Ill., Šv. Mykolo parapija. — Pereitame "Laive" paminėta, kad parap. paskutinis piknikas buvo rugs. 30 d. Gi klaida buvo. Paskutinis piknikas buvo liepos 29 d. Taipgi minėta, kad šv. Misijos buvo laikytos spalio 14 d. iki 21 d. Šv. Misijos tik dar bus vedamos Tėvo misijonieriaus Pauliuko lapkr. 12 d. iki 18 d.

Lietuvoje

— Majoras Šurkus nuvyko į Švediją susipažinti su švedų kariuomenės mokymu. Švedijoje gyvens ilgesnį laiką.

— Finansų ministerija įnešė ministerių kabinetai gyvulių prekybos įstatymo projektą, pagal kurį Lietuvos teritorijoje, be Klaipėdos krašte, gyvulių prekybai taikomi civil. Napoleono kodekso 1641-1649 straipsnių nuostatai.

— Čigonų delegacija atvyks į Lietuvą. Ji aplankys pirmiausia Lietuvą ir žiūrės kiek čia yra čigonų.

— Žemės ūk. Rūmų valdyba nutarė ateinantiems 1935 metams suteikti pašalpą 1,000 ha nuolatinėms kultūrinėms ganykloms įrengti.

— Latvių vyriausybė per Latvių pasiuntinybę Kaune Lietuvos vyriausybei pranešė, kad atšaukia 1933 metų gruodžio 1 d. sudarytas ir tų pat metų gruodžio 21 d. įsigaliojusias prekybos ir mažojo pasienio susiekimo sutartis su Lietuva. Atšauktosios sutartys nustos veikusios šių metų gruodžio 21 d.

"Ateitis", Lietuvos moksleivių ateitininkų mėnesinis žurnalas, 9 nr. idėjo ilgoką Amerikos Lietuvių Katalikų Studentų seimo aprašymą. Ta proga įdėta šv. Kazimiero Serų Akademijos Amerikoje rūmų ir tos akademijos mergaičių orkestros atvaizdai.

PAKLAUSIMAMS ATSAKYMAI

Paklausimas. Jei kas ryte atsikėlęs plauja dantis, išigėręs vandens, gargaliuoja, plaudamas burną ir gerklę, ar gali po to, tą pačią dieną priimti šv. Komuniją?

Venis.

Atsakymas. Labai gražus ir girtinas dalykas plauti dantis, burną ir gerklę, ir, kuris, taip darydamas, buvo atsargus, kad nei kiek nenurytų to vartojamo vandens, gali priimti šv. Komuniją.

Jei kartais kurį imtų abejonė, ar nepasilikos kas burnoje, ir ar neteko nuryti, tai tas turi atminti, kad labai maži likučiai, kurie susimaišė su seilėmis, nors būtų nuryti, nelaužo priešsakramentinį pasninką.

Atsargos dėlei, išsiplovus burną, geriausiai kokių du ar tris kartus išspiauti susirinkusį burnoje skystį ir tuomet galima būti pilnai ramiam.

Paklausimas. Kas yra eroiškas (didvyriškas) "Meilės Aktas?"

Magd.

Atsakymas. 1885 metų, gruodžio 18 d. Šventoji Atlaidų Kongregacija išleido tam tikrąjį dekretą, kurį tuojaus kitą dieną patvirtino šv. Tėvas Leonas XIII; tas dekretas sako: "Eroiškos Meilės Aktas, padarytas skaistykoje kenčiančių dušių naudai yra tuomet, kuomet kuris nors Kovojančios Bažnyčios narys (t. y. kuris nors katalikas, cartodamas tam tikrą formulą arba pats savo liuosą valią daro tvirtą pažadėjimą, kad aukos Dievui už dušias skaistykoje savo visus atgailos darbus ypač atlaidus, kokius tik pelnys per visą savo gyvenimą ir net tuos, kuriuos jo naudai pelnys kiti, jau jam mirus."

Toks Meilės Aktas yra iš tikrųjų eroiškas ir turi būti labai nuopelningas Dievo akyse.

Paklausimas. Kokios organizacijos ar draugijos yra Katalikų Bažnyčios pasmerktos?

Jok.

Atsakymas. Šioje Jun. Am. Valstybių šalyje yra pasmerktos "Freemasons, (masonai), Odd Fellows ir Knights of Pythias." Katalikams yra uždrausta būti jų draugijų nariais.

Paklausimas. Ar yra asmenų šiame pasaulyje, kurie kentėjo ir mirė kaip Jėzus, pasaulio Išganytojas?

Daug laikraščių skelbė, kad Austrijos kancleris Dolfuss mirė kaip Kristus. *J. M.*

Atsakymas. Kentėjimų didumas sunku išmatuoti ar pasverti: jis priklauso ne vien nuo kankinimų daugumo ir žiaurumo, bet ir nuo pačios kenčiančiojo dvasios ir jos galių siekimo.

Skaitant aprašymus kankinimų, kokių iškentė, nekurie kentėtojai, gali išrodyti, kad jie daugiau iškentė, negu pats Jėzus Kristus. Bet, imant dėmesį, kad ir iš dvasios eina kentėjimai, turime pasakyti, kad niekas taip nekentėjo, kaip Kristus, nes niekas dar toks nebuvo kaip Kristus ir niekas neturėjo taip toli ir giliai reginčios dvasios kaip Jo dvasia.

Jei rašoma, ar sakoma, kad tie ir tie kentėjo ir mirė kaip Kristus, tai nereikia suprasti, kad jie daromi lygūs Kristui, bet pareiškama, kad jie Kristui panašūs. Gi yra didelis skirtas tarp būti lygiu ir panašiu.

Panašiais Kristui yra visi kurie kokių nors būdu pasiaukėjo, mirdami kentėtojų mirtį dėl Dievo ir Jo Bažnyčios reikalų.

IDOMŪS JUDAMIEJI PAVEIKSLAI!

Pamatysite

ŠVENČ. PANELĖS APSIREIŠKIMO VIETĄ -- LIURDĄ

Atėję į šiuos paveikslus pamatysite tą garsųjį visame pasaulyje Prancūzijos miestą LIURDĄ, kur 1858 metais Švenč. Panelė apsireiškė šv. Bernadetai. Tenai suvažiuoja iš viso pasaulio liginiai nepagydomomis ligomis sergantieji, kad gauti stebuklingą per Švenč. Panelės užtarymą išgydymą.

Be to dar pamatysite:

- 1) Istoriskus paveikslus iš Lietuvos,
- 2) Dariaus ir Girėno išskridimo ir žuvimo vietą — Soldino mišką.
- 3) Pasaulinę Parodą (Worlds Fair), Chicagoje,
- 4) Komediją, kur dalyvauja Charlie Chaplin.

Paveikslus rodys A. PELDŽIUS

Įžanga 25c. Vaikams 10c. Visur Pradžia 7:00 val. vak.

Užsisakant šiuos judamuosius paveikslus reikia adresuoti: A. Peldžius, 7035 S. Fairfield Ave. Chicago, Ill.

Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašos ženklelį atsakymui.